

Serviceeftersyn var et flop

Muligheden for at ekspropriere må ikke misbruges. Det ved kommunerne selvfølgelig godt.

Ekspropriation er et interessant emne at bringe frem i pressen, når temaet er det velkendte: Borgeren, der bliver urimeligt behandlet af "systemet".

De allerfleste pressesager om ekspropriation indeholder ikke andet problem, end at ejeren ikke får den erstatning, som han havde regnet med eller håbet på. Der er ofte tale om uindfriede og urealistiske forventninger.

For et års tid siden gav et par ekspropriationer i henholdsvis Hillerød og Haderslev anledning til mediebevågenhed.

I Haderslev drejede det sig om etablering af Bestseller, og hvilken pris, der skulle betales for jorden, hvor virksomheden skulle ligge.

Også i Hillerød var prisen for jorden emnet. For 20 år siden var der sagen i Vejle om etablering af Tulip nord for byen.

Alle, der arbejder indgående med ekspropriationssager, ved, at der bliver gjort alt for at sikre, at de berørte ejere får en fair og ordentlig behandling. Kommunerne, kommunernes rådgivere og byrådsmedlemmer er fuldt bevidste om kravet i grundlovens §73 om, at ejendomsretten er ukrænkelig, og hvis den nødvendigvis skal krænkes til brug for os alle sammen, så skal der betales fuldstændig erstatning.

Løs presseomtale

Derfor kan det undre, at løs presseomtale kan resultere i, at der tages lovgivningsmæssige initiativer, som det er sket efter Hillerød- og Haderslev-sagerne.

Miljøministeren ville give ekspropriationsbestemmelserne et "serviceeftersyn". Serviceeftersynet har bestået i, at By- og Landskabsstyrelsen har bedt kammeradvokaten om at lave statistik over gennemførte ekspropriationer.

Alle kommuner er derfor blevet spurgt om omfanget af ekspropriation til byudvikling m.v. i perioden 2003 - 2007.

Miljøministeriet konkluderede på kammeradvokatens statistik, at serviceeftersynet ikke kan bruges til noget som helst, og at det hverken be- eller afkræfter, at kommunerne misbruger planlovens ekspropriationsbestemmelser.

Det ville alle professionelle rådgivere, der arbejder med ekspropriation, kunne have fortalt Miljøministeriet.

Det er derfor bemærkelsesværdigt, at regeringen alligevel vil ændre planloven, når serviceeftersynet viser, at det ikke er nødvendigt. Det lovforslag, der nu er udarbejdet, men ikke vedtaget endnu, vil forhindre kommunerne i at ekspropriere på grundlag af en kommuneplan. Det var et stort planlægningsmæssigt fremskridt, da muligheden blev indført i 1980.

Nu foreslår Miljøministeriet så, at der skal gennemføres et tilbageskridt. Der bliver som begrundelse gættet på, at lovændringen vil resultere i mere tidssvarende og rimelige erstatninger.

Virkeligheden er blot, at erstatningerne allerede i dag er tidssvarende og rimelige. Hvis der er uenighed om erstatningerne, har kommunerne pligt til at lade erstatningsbeløbene blive efterprøvet af to uvildige instanser, både taksation og overtaksation. Det er tidssvarende og rimeligt.

Planlægningsredskab

Hvis ekspropriationsmulighederne i planloven bliver reduceret, så mister kommunerne et vigtigt planlægningsredskab.

Et moderne industri- og informationssamfund skal nødvendigvis have en bred vifte af planlægningsmuligheder. Når det så viser sig ved "servicetjek" og andre smarte undersøgelser, at planlægningsredskaberne ikke bliver misbrugt, så er det professionelt meget vanskeligt at se en god begrundelse for at gennemføre en lovændring.

Vi har jo inden for de fleste områder forladt landbrugssamfundet, hvor sognerådet kun planlagde på de marker, hvor der aktuelt var landbrugere, der ville sælge. Er vi på vej tilbage til den situation?